

[Frank Jensen]

Vi får ophævet – eller i hvert fald reduceret – den skat, der blev lagt på landets jægere i form af en forøgelse af deres gebyrer i forbindelse med udstedelse af våbentilladelser til riflede våben. Der skete en forøgelse af deres gebyrer på 240 pct., men den får vi nu halveret ved at lave en udvidelse af gyldighedsperioden fra 5 til 10 år.

Vi får fjernet det urimelige gebyr på 1.000 kr. på afholdelse af motorløb og cykelløb, som jo har lagt økonomien i en lang række cykelklubber og motorklubber rundt om i landet i ruiner. Det er godt, vi får det fjernet.

Vi får også fjernet gebyret på 500 kr. til lejlig-hedsbevillinger til foreningers fester.

Det er alt sammen godt, og vi er glade for, at vi har et flertal til det.

Men det er beklageligt, at Folketinget ikke er i stand til at lave en lovgivning, der kan række mere end et år ad gangen. Det er skadeligt for renommeet, og det er beklageligt, at landets justitsminister nu også selv erkender, at det måske var for tilfældigt, og at det måske ikke var det rigtige forlig, han fik lavet med Fremskridtspartiet i en sen nattetime. Det er glædeligt for de mange idrætsforeninger og idébetonede foreninger over det ganske land, men det er ikke noget, der tjener dette hus til ære.

Kim Behnke (FP):

Man kan jo ikke beskyldte hr. Frank Jensen for at være saglig, så det vil jeg lade være med, men i stedet vil jeg ganske klart og utvetydigt gøre opmærksom på, at situationen vedrørende finanslovforhandlingerne for 1990 var den, at der var en fælles enighed om, at der skulle findes budgetforbedringer i størrelsesordenen 11 mia. kr.

Men i og med, at ordet budgetforbedringer både kan betyde ekstra indtægter og færre udgifter – og da vi ved, at man i regeringskredse ofte gerne vil være med til at sikre staten ekstra indtægter – så var en af vores forligsforudsætninger, at mindst 9,5 mia. kr. af de 11 mia. kr. skulle være regulære besparelser. Og det kan hr. Frank Jensen og resten af landet glæde sig over, for havde vi ikke sikret os, at mindst 9,5 mia. kr. var regulære besparelser, så ville man sikkert have fundet på endnu flere mere eller mindre geniale gebyrer og afgifter til det offentlige.

Men i og med, at der var tale om, at der skulle strikkes et større forlig – ja endda så stort som et finanslovforlig – sammen, er det klart, at hr. Frank Jensen ville kunne læse op af finansloven og påpege en masse absurditeter dér konto for konto. Og jeg ville så for hver enkelt konto kunne gå op og sige: Nå ja, det er vi ikke specielt begejstrede for i Fremskridtspartiet, men det er en af konsekvenserne af at indgå et større, samlet forlig, at man er nødsaget til at sluge nogle kameler, samtidig med at man andre steder bliver politisk tilgodeset.

Det var jo lige præcis det, der var tilfældet. Det var hverken med inspiration fra eller efter ønske fra Fremskridtspartiet, at disse gebyrer blev indført, det var en simpel konsekvens af, at det var et større finanslovforlig, der skulle sammensættes. Som følge deraf tilkendegav vi, i det øjeblik finansåret og dermed finanslovforpligtelsen var udløbet – og det ved hr. Frank Jensen også – at vi var parate til at få en ikke særlig smart ordning afskaffet igen. Vi glæder os derfor over, at vi i dag kan få lovforslaget vedtaget.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er heldigvis kendetegnende for de forlig, som er blevet indgået i de senere år, og hvor Fremskridtspartiet har bidraget – jeg kan bare nævne et par stykker: kartoffelkurafgiften, afgiften på medicin på 800 kr. og nu disse gebyrer – at de er blevet ophævet igen efter meget kort tids forløb. Det er et skær af useriøsitet, der har præget de forlig, som Fremskridtspartiet har lavet. De har haft chikanøs karakter over for borgerne, og de har haft virkninger, som har været socialt skæve.

Jeg forstår da godt, at hr. Kim Behnke ikke er særlig glad for det medansvar, Fremskridtspartiet og hr. Kim Behnke har for det væld af gebyrer, som blev indført den 1. januar 1990. Det er da også rart, at Fremskridtspartiet selv har erkendt det og endda vil bidrage til vedtagelsen af Socialdemokratiets og SF's lovforslag, og det vil jeg gerne takke for. Men kunne man så ikke anbefale Fremskridtspartiet at være lidt mere varsomt i fremtiden i forhold til at begive sig ud på den galej og lave sådanne forlig med regeringen? Jeg tror sådan set, det er formålsløst at komme med den opfordring til Fremskridtspartiet.